

Müslüman Olan Kervan

Ömer “radıyallahü teâlâ anh” hazretlerinin zemânında bir kervân, bir gece vaktinde Medîne-i münevvereye geldi. kervândakilerin hepsi kâfir idiler. Konakladıkları gibi hepsi uyudular. Zîrâ yorulmuşlardı. Develerini ve yüklerini himâyesiz koydular. Ömer “radıyallahü teâlâ anh” bu hâlde onları uyumuş gördü. Düşündü ki, sakın olmiya ki, bunların mallarını çalarlar, ben mes’ül olurum. Bu endîşe ile Abdürrahmân bin Avfın “radıyallahü teâlâ anh” yanına vardı.

Abdürrahmân bin Avf sordu, yâ Emîr-el mü’minîn! Bu vaktde ne işe geldiniz. Buyurdu ki, yâ Abdürrahmân! bir kervâna uğradım. Konmuşlar ve hepsi uyumuşlar. Korkdum ki, onların malları çalınır. Bana muvâfakat et, varalım, onları bekleyelim. İki, varıp, hıfz edip, beklediler. Sabâh vakti oldu. Ömer “radıyallahü teâlâ anh” (Es-salât, es-salât), deyip, seslendi. Uyandılar. Emîr-ül mü’minîn dönüp, se’âdethânelerine geldi. kervân halkından bir kimse, Emîr-ül mü’minînin, arkasından gitdi. Bu kimdir ki, bunları sabâha kadar bekledi. Onu başkalarından sûâl etdi. Dediler, o emîr-ül mü’minîn Ömer hazretleridir. Yeryüzündeki insanların en iyisidir.

O kişi de varıp, kervân halkına haber verdi ki, emîr-ül mü’minîn Ömer kendisi gelip, biz uyurken bizi beklemiş. Dediler, onun kâfirlere bu derece (mertebe) şefkat ve merhameti olduğuna göre, müslimânlara ne derecede merhametlidir. Biz anladık ki, onun dîni hak dindir. Hepsini kalkıp, Ömer “radıyallahü teâlâ anh”, huzûr-ı şerîflerine varıp, temâmı müslimân oldular.

Kaynak: Menakıb-ı Çihar Yar-i Güzin / Sayfa 174-175